உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௯.] துர்மதி-ஸு ஆவணி-மீ [பகுதி ௧௦.

Vol. XIX. August—September—1921. No. 10.

இறந்துகொண்டுவரும் தமிழ்த்தொன்னூல்கள்.

முன்னுரை:

திருவருளால் இன்றளவும் உலகவழக்கினும் ஓங்கிநின்றுநிலவும் தமிழ்மொழியிலே, பண்டைக்காலப் பெருந்தகையாளர் பலர் அரியபெரிய இலக்கண இலக்கியத்தொகுதிகளை அக்காலவியல்பிற்கேற்ப மனனஞ் செய்வதற்கெளிதாம்நிலையிற் செய்யுளாகத் திட்பநுட்பமுடன் யாத்துப் பின்னோர்க்கு உலவாவைப்பாக என்றும் நிலவுதற்பொருட்டாகப் பனையோலைகளினும் தாழைமடல்களினும் எழுதிப் போற்றி யளித்துப்போயினர்.

அங்ஙனமளித்தருளியநூல்களுள் ஒருசில, எடுப்பாரும் எழுதுவாரும் படிப்பாரும் பாலிப்பாரும் அற்றுக் காலப்பழமையாற் செல்லரித்து இராமபாணங்களாற் றுளைப்புண்டு உட்கி மட்கிப் பெயரளவினவாகி விட்டன. சில அடி நுனியற்று முற்றும் கிடைப்பதற் கரியனவாய்விட்டன. இன்னும் சிலநூல்கள் ஒப்புநோக்கிக்கொள்வதற்குங்கூட யாண்டும் அத்தகைய பிறிதொன்று கிடைப்பதற்கரியநிலையில் அருகிவிட்டன. அத்தகைய நூல்களுள் அடியிற்குறிக்கப்படுவனவும் சார்ந்தனவாகும், அவையாவன:—

1. "தத்துவரத்நாகரம்"
2. "ஊசி முறி" "ஆறைப்பொயிலான் உரை"
3. "மாறனிகண்டு"
4. "நாமதீபநிகண்டு"—பழைய உரை

5. "கைந்நிலை"

6. "பரிநூல்"

7. "தொல்காப்பியப்பொதுப்பாயிரம்" ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் உரை.

8. "சிறுகுரீயுறை"

9. "சங்கர விலாசம்"

10. "மடல்"

11. "கொண்டல்விடுதூது"

12. "சிலபிரபந்தங்கள்"

என்பனவாம். இவையன்றி,

1. மாறன் அகப்பொருள்.

2. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் கல்லாடனார் உரை.

3. ௸ ௸ பேராசிரியர் உரை.

4. பெருங்கதை.

முதலியன அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தென்னாடுகளிலும் வடநாடுகளிலும் ஒருபிரதிக்கு அதிகமாகவேனும் கிடைக்கின்றமையால் இங்கு அவை எண்ணமுற்றில. நிற்க;

மேற்காட்டியவற்றுள், தத்துவரத்நாகரம் என்பது ஒருசைவ சித்தாந்த இலக்கண நூல்: ஏனையமதங்களையெடுத்தோதி அவற்றின் நிலையினை உள்ளவாகண்டு மறுத்துரைத்துச் சுத்தசைவத்தை நிலைநாட்டுவது. சிவஞானசித்தியார்முதலிய சித்தாந்தநூல்களைவிட விரிவாயது.

இந்நூல் $13\frac{1}{2}$ அங்குல நீளமும் $1\frac{5}{8}$ அங்குல அகலமுமுள்ள பனையோலையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 188 இதழ்களை (அதாவது 376 பக்கங்களை) யுடையது. இவ்வேடு இற்றைக்கு 221 ஆண்டுகளுக்குமுன் (அதாவது கொல்லம் ௮௱௭௰௬ ஆவணி ௴ ௨௨) முருகன் மாறியாடும் பெருமாள் என்பாரால் எழுதப்பட்டது. **1043** விருத்தங்களையுடையது.

இறந்துகொண்டுவரும் தமிழ்த்தொன்னூல்கள் ஈகரு

இந்நூலை யருளியவர், "கோகழியடிகள்" என்பாரொருபெரியார். இந்நூல், திருநெல்வேலி ஈசானமடாலயத்திற் சின்னப்பட்டம் சூட்டப் பெற்ற சுவாமிநாததேசிகர் (இலக்கணக்கொத்து நூலாசிரியர்) சங்காபிஷேகம்பெற்றகாலத்துத் திருவாவடுதுறையிலிருந்து, அவர் சித்தாந்தவுண்மை அறிந்துகோடற்காக மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை என்னும் தனிகரொருவரால் தென்னாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

காலாந்தரத்தில் இவ்வேடு அத்தனிகர்கால்வழியினர்வசமாகி இக்காலத்தே போற்றியாதீனபரம்பரையாரொருவர்மூலம் கொற்கையிற்கிட்டியது. இராமபாணமுற்ற இப் பழையவேடு கிடைத்து ஒன்பது வருடங்களுக்கு அதிகமாயிற்று. அதுமுதல் இதுவரை பாணம் உழுத பொட்டுக்களை ஒப்புநோக்கிக்கொள்வதற்காகப் பிறிதோர்பிரதியொன்று தேடியலையலுற்றேன். தருமபுரமடம், சொர்க்கபுரமடம், திருவாவடுதுறைமடம் முதலிய மடங்களிலும், தென்னாடு வடநாடுகளில் யானறிந்த இடங்களிலும் சென்றுதேடியும் தேடுவித்தும் வேறுபிரதியொன்றும் கிட்டிலது. கிடைத்த இவ்வொருபிரதியைப்பற்றித் திருவாவடுதுறைப் பண்டாரசந்நிதி ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகமூர்த்திகளிடம் அறிவித்ததில் அன்னோர் இவ்வேட்டைப்பார்வையிட்டுத் தாமே அச்சிடுவதாய் வாக்களித்தனர். அடுத்து, ஏட்டில் உள்ளவா பெயர்த்தெழுதி ஒப்புநோக்கி ஆய்ந்து அச்சிற்கு இலக்காய்ப் பிரதி தயாரானவேளை இந்நூலின் தௌர்ப்பாக்கியநிலைபோலும் அச்சிட வாக்களித்தார் சிவசாயுச்சிய நிலைபெற்றனர். இந்நிலையிற் காகிதவிலையேற்றமும், இதுவரை இந்நூலைத் தேடியெடுத்து எழுதிச் செப்பஞ்செய்யநேர்ந்தபொருட்செலவும், காலநிலையும் அச்சுறுத்த, அச்சிடவியலாமற் கட்டிவைத்துள்ளேன்; அச்சிடவிரும்புவார்க்கு அளிக்கவிருப்புகிறேன்.

இந்நூலின் விஷயசூசிகையால் இந்நூலின்பெருமையும், பொருளுரையின்போக்கும் பரப்பும் நன்கு புலனாமாதலின் வேறு எடுத்தோதாது விடுத்தேன்.

பெயர்விழையான்,
தச்சநல்லூர்.

ஸ்ரீ

தத்துவரத்நாகரம்.

விஷயசூசிகை.*

கடவுள்வாழ்த்து
அருளிறைவணக்கம்
சந்தானமுறை
மடமுறைமை
சுத்தசைவநூல்கள்
சத்து இலக்கணம்
பதியிலக்கணம்
பசுவிலக்கணம்
பாசவிலக்கணம்
மலவிரிவு

சமயநிர்ணயம்.

சமயபக்கம்
அகச்சமயம்
உட்சமயத்தொகுதி
ஊர்த்தசைவம்
நிராகரணம்
அநாதிசைவம்
நிராகரணம்
ஆதிசைவம்
நிராகரணம்
மகாசைவம்
நிராகரணம்
பேதசைவம்
நிராகரணம்
அபேதசைவம்
நிராகரணம்
அந்தரசைவம்
நிராகரணம்
குணசைவம்
நிராகரணம்
நிர்க்குணசைவம்
நிராகரணம்
அத்துவாசைவம்
நிராகரணம்
யோகசைவம்
நிராகரணம்
ஞானசைவம்
நிராகரணம்
அணுசைவம்
நிராகரணம்
அவாந்திரசைவம்
நிராகரணம்
கிரியாசைவம்
நிராகரணம்

சுத்தசைவம்
(நிலைநாட்டு)

பாசுபதம்
நிராகரணம்
காளாமுகமகாவிரதம்
நிராகரணம்
வாமம்
நிராகரணம்
வயிரவம்
நிராகரணம்
சிவாத்துவிதம்
நிராகரணம்
சிவசமமௌனம்
நிராகரணம்
நிராகரணத்தொகுதி
புறச்சமயம்
நியாயம்
நிராகரணம்
வைசேடிகம்
நிராகரணம்
மீமாங்கிசம்
நிராகரணம்
சாங்கியம்
நிராகரணம்
சாங்கியாங்சம்
நிராகரணம்
வைணவம்
நிராகரணம்
பாட்டம்
நிராகரணம்
பிரபாகரம்
நிராகரணம்
வையாகரணிகம்
நிராகரணம்
மாயாவாதம்
நிராகரணம்
மந்திரவாதம்
நிராகரணம்
சந்திரவாதம்
நிராகரணம்
சூரியவாதம்
நிராகரணம்
ஔடதவாதம்
நிராகரணம்
ஊழ்வாதம்
நிராகரணம்
தருக்கவாதம்
நிராகரணம்
இயந்திரவாதம்
நிராகரணம்

சங்கற்பத்தொகுதி

தீர்த்தப்பிரமாணம்
நிராகரணம்
அத்துவா
நிராகரணம்
அர்ச்சஞசங்கற்பம்
நிராகரணம்
சாத்திரசங்கற்பம்
நிராகரணம்
வாக்கியாவியந்திர சங்கற்பம்
நிராகரணம்
புத்தன்மதம்
நிராகரணம்
அருகன்மதம்
நிராகரணம்
உலோகாயதன்மதம்
நிராகரணம்
சமயபக்கம்

---

* இதிற்கண்ட விடயப்பெயர்கள் எழுதியபடியே பதிக்கப்பட்டன. பிழையுள்ளவற்றைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். பத்திராதிபர்.

சமயத்தொகுதி
அநாதிசிருட்டிவரலாறு
குடிலைஉற்பத்தி
உருத்திரோற்பத்தி
சீவான்மா
அந்தரான்மா
பரமான்மா
ஞானன்மா
பூதான்மா
தத்துவவகை
கலைஉற்பத்தி
வாக்கோற்பத்தி
விளக்கம்
வைகரி
மத்திமை
பைசந்தி
சூக்குமை
அதிசூக்குமை
அக்கர அமைப்பு
அத்துவாவகை
தத்துவநிர்ணயம்
விளக்கம்
மாயாசத்தியிலக்கணம்
விளக்கம்
பூதக்கூறு
விளக்கம்
வாயுபேதம்
வாயுவகை
பிராணவாயு வியக்கம்
அபானவாயு வியக்கம்
உதானவாயு வியக்கம்
வியானனுதியியக்கம்
நாகன்கூர்மனுதியியக்கம்
தேவதத்தனுதியியக்கம்
ஏனையவியக்கம்
வாயுநிறபேதம்
நாடிபேதம்
மலத்தின்செய்கை
முக்குணபேதம்
சாத்துவிகம்
இராசதம்
தாமதம்
முக்குணநிமலர்
சடாதாரம்
மூலாதாரம்விளக்கம்
சுவாதிட்டானம் விளக்கம்
மணிபூரகம் விளக்கம்
விசுத்தி விளக்கம்
அனுகதம் விளக்கம்
ஆஞ்ஞை விளக்கம்
ஆன்மவவத்தை
சதுர்தசாகரணவவத்தை
தத்துவாவத்தை
பஞ்சத்திரிஞ்சர்க்கனுவவத்தை
பஞ்சவிஞ்சர்க்கனுவவத்தை
குணசம்பந்தவவத்தை
அவத்தாந்திராவவத்தை
நனவுவிளக்கம்
கனவுவிளக்கம்
சுழுத்திவிளக்கம்
துரியபோதவிளக்கம்
துரியாதீதம் விளக்கம்
உரியோர்
கேவலான்மா-விளக்கம்
சகலான்மா-விளக்கம்
சுத்தான்மா-விளக்கம்
பராவவத்தை
சகலகேவலவகை
சுத்தகேவலவகை
சமலாவவத்தை
அந்தக்கரணவவத்தை விளக்கம்
இந்திரியவவத்தை விளக்கம்
கர்ப்பவவத்தை
சகசவவத்தை
மோகாதி
அமலவவத்தை
சித்தஅவத்தை
மோகவவத்தை
அவத்தாசயம்
முப்பிணிக்குணம்
வாதகுணம்
அநிலகுணவிளக்கம்
பயித்தியத்தின்குணம்
பித்தகுணவிளக்கம்
பொதுக்குணம் சிறப்புநோக்கு
துக்கத்திரயம்
ஆதிபௌதீகம்
ஆதிதெய்வீகம்

ஆதியாத்துமிகம்
சதுர்த்தசநாடிபேதம்
நாடிவகை
இடைகலையிடவிளக்கம்
பிங்கலை-சுழிமுனையிடவிளக்கம்
வாருணை-அலம்புடை விளக்கம்
பூடாவிளக்கம்
அத்தி-சிங்கு-சங்கினிவிளக்கம்
பைசுவனி—விளக்கம்
குகூவிளக்கம்
விச்சோதரி
பிறநாடி
வளியியக்கம்
அபானனியக்கம்
சங்கினியியக்கம்
உதானனியக்கம்
காகனியக்கம்
சிங்குவையியக்கம்
அலம்புடையியக்கம்
கிருகரனியக்கம்
பிறநாடியியக்கம்
பிறஉறுப்பெண்ணியக்கம்
சட்கொடி
சட்பாவனை
சடுனெமி
தத்துவத்தொகுதி
தத்துவநிர்ணயம்
சீடன்வினா
விடை
கர்ப்போற்பத்தி விளக்கம்.
தோற்றம்
பூப்பு
இணைவு
உருத்தோற்றம்
கருப்பபலம்
உருவிலக்கணம்
மலடு
பிண்டோற்பத்தி
பிண்டோற்பத்திவிளக்கம்
ஆயுளளவு
உறுப்பறை
இராசகர்ப்பம்
உருமாற்றம்
ஆத்மவிணைவு
கோளகை
இயமன்-நிருதிதளம்
வருணன்-வாயுதளம்
சோமதளம்
மத்தியதளம்
முக்குணதளம்
புத்திரப்பேறு
சற்புதல்வன்பெருமை
வீடு
மோட்சகுரு
முத்தி
முத்திசாதனம்
அட்டாங்கயோகம்
விளக்கம்
இயமம்
விளக்கம்
நியமம்
விளக்கம்
ஆதனம்
விளக்கம்
ஆதனவகை
பத்திராதன விலக்கணம்
கோமுகாதனம்
பதுமாதனம்
சிங்காதனம்
சேர்த்திகம்
வீரம்
சுகாதனம்
தண்டம்
முத்தம்
மயூரம்
ஆதனப்பெருமை
பிராணாயாமம்
பிராணன்
பிராணவாயுவியக்கம்
பிராணசரம்
பிராணனியக்கமாறுட்டம்
வளர்பிறையோட்டம்
தேய்பிறையோட்டம்
பிறைசரமாறுட்டம்
மாதசரம்
இடவோட்டம்
வலவோட்டம்
இரண்டிடத்தோட்டம்

பஞ்சபூதசரம்
விளக்கம்
போர்க்குவற்கும்சரம்
பகைச்சரம்
வினாவிடுசரம்
பக்கசரம்
இராசிச்சரம்
இராசிச்சரபலன்
சரபூதியநிறம்
சரசுத்தி
சராசிநாழிகையாக்கம்
ஆயுள்நிர்ணயம்
சரவோட்டம்
ஞானயோகிபெருமை
மாதசரவோட்டம்-ஆயுள்நிர்ணயம்
சரஉபயம்—மரணசயம்
பூரக பிராணாயாம விளக்கம்
இரேசக-பிராணாயாமம்
கும்பகம்
சூக்குமபிராணாயாமம்
மாத்திராசய ஆக்கம்
பிரத்தியாகாரம்
தாரணை
தியானவகை
வேதாந்தவிரிப்பு
உண்மையோகம்
அட்டசித்திவகை
சித்திமார்க்கம்
சித்திபேதம்
சித்திநாட்டம்
சித்திப்பேறு
துவாதசாங்குலத்தடையாக்கம்
சித்திதரிசனம்
தத்துவரத்நாகரத்தொகுதி
மந்திரபக்கநிர்ணயம்
நாதவோசை
நாதவாக்கம்
பிரணவம்
கலையொடுக்கம்
பிரணவாக்கம்
உபதேசம்
மந்திரம்
ஓங்காரம்
அட்டாக்கரம்
சிரீபஞ்சாக்கரம்
பிரசாதபஞ்சாக்கரம்
தூலபஞ்சாக்கரம்
அக்கரதானரூபம்-தேவதை
சூக்குமபஞ்சாக்கரம்
தூலசூக்குமபஞ்சாக்கரம்
அதிசூக்குமபஞ்சாக்கரம்
திரிவருணபஞ்சாக்கரம்
கலாபஞ்சாக்கரம்
பிரமபஞ்சாக்கரம்
யோகபஞ்சாக்கரம்
ஞானபஞ்சாக்கரம்
சக்கரவகை
மகாவாக்கியம்
மந்திரபக்கம்
மந்திரோத்தமவதிதேவதை
மந்திரவுட்கிடை
யோகவுண்மை
சித்தியுண்மை

குருசீடவிலக்கணத்தொகுதி.

முக்குரு
முக்குருவிளக்கம்
முக்குருவின்றியமையாமை
சற்குருவிலக்கணம்
விளக்கம்
சற்சீடவிலக்கணம்
விளக்கம்
அசற்குருவிலக்கணம்
விளக்கம்
அசற்சீடவிலக்கணம்
விளக்கம்
சீடராகாரிலக்கணம்
விளக்கம்
குருவின்கடமை
பொய்யுபதேசவடைவு
மெய்யுபதேசவடைவு
மூடர்க்குபதேசித்தபலன்
சீடன்நெறி
சற்சீடனடையும்பலன்

தீட்சாசம்பிரதாய விலக்கணம்.

தீட்சாநெறி
ஞானபேதம்
ஞானவகை
உயர்ஞானம்

ஞானரூபம்
ஞானநிர்ணயம்
ஞானிசீலம்
ஞானிவண்மை
ஞானியுண்மை
ஞானிநிட்டை
ஞானிபோதம்
ஞானநாட்டம்
வேதாந்தநிர்ணயம்
மாவாக்கியவகை
மாவாக்கியசுத்தி
வாக்கியரூபம்
அவத்தைவகை
மூப்பதவான்மவேறுபாடு
மூவகை இலக்கணசுத்தி
ஏழுபாதி
ஏழுபாதிவகை
ஞானிமுடிவு

வேதாந்ததரிசனம்.

சீடன்வினு
தேகசோதனை
இந்தியசோதனை
ஏனையசோதனை
விளக்கம்
சீடன்உணர்வுரை
குருவுரை
துரியதரிசனம்
துரியமகிமை
தவநாட்டம்
பிறப்பிறப்பறல்
வாக்கியப்பேறு
மயக்கம்
ஆத்மாநுபூதி
துரியவிலாசம்
ஐக்கியம்
துரியதூடணம்
நிர்ணயம்
ஆத்மசுத்தம்
தரிசனம்
ஆதீதவநுபூதி
பிறவாநெறி
ஆதிததூடணம்
பாலக்கணம்
பாரபேட்சை
பரமோதயம்
பாரநுபூதி
குண்டலினிவியாபகம்
மாயையிற்றோற்றம்
மலவிகற்பம்
பாசநீக்கம்
அருட்சத்திட்ரியாயநாமம்
பரமதுரியம்
பரமுத்தி
விசுவக்கிராசம்
பாத்துளடைவு
உபாதிசோதனம்
சிவதரிசனம்
சிவாநுபவம்
பதத்திரய நிர்ணயம்
விட்டுவிடாத விலக்கணை சுத்தி
பதவகை
சத்தியாதி தரிசனம்
சொரூபம்
அடைவாக்கம்
சுவாநுக்கிராதி
வெளியாமிடம்
வாக்கியசுத்தி

வேதாந்த தரிசனம்

பிரணவதரிசனம்
சூக்கும சொரூபதரிசன அநுபூதி
சுக சொரூப தரிசன அநுபூதி
சுவாநு பூதி
அதிசூக்கும தரிசனம்
சுவாநுபூதி
சொரூபவகை
அநுபூதி
துரியநோக்கு
அநுபூதி
மோனமுத்திரை
காட்டியவாறு
திருவட்ட நிர்ணயம்
முத்திபேதம்
உண்மை முத்தி
அதிரகசிய (குரு) உபதேசம்
வினைவீட்டம்
ஞானியியல்
வினையிறுப்பு

சித்தாந்த தரிசனம்.
ஆதாரவகை
வித்தியாதத்துவசலனம்
மாயையிற்றோற்றம்
திரோதாபாசசலனம்
தத்துவ வகை
தத்துவதரிசனம்
தத்துவ சுத்தி
பாசசுத்தி
ஆத்மாநுபூதி
துரிய வியாபகம்
துரியதாடனம்
சாக்கிராதீததரிசனம்
அவத்தை நிர்ணயம்
அதீத தாடணம்
பரகாய வேட்கை
பரலக்கணம்
பரதரிசனம்
பராநுபூதி
விசுவக்கிராசம்
விசுவக்கிராச நிர்ணயம்
உபசாந்த தரிசனம்
சிவதரிசனம்
சிவயோகம்
முத்திபேதம்
அவத்தாதிதரிசனம்
முத்திரை நிர்ணயம்
முத்திராந்தம்
சாம்பவாந்தம்
ஞானசாம்பவம்
[இங்கே இரண்டு ஏடுகள் மிகச் சிதைந்து உருக்குலைந்துபோயின]
நாதாந்தம்
போதாந்தம்
யோகாந்தம்
சாத்திராந்தம்
சத்தியாந்தம்
சமயாந்தம்
சாம்பவாந்தம்
முத்திராந்தம்
தத்துவாந்தம்
சாதகாந்தம்
வேதகாந்தம்
பராந்தம்
சிவாந்தம்
முத்தாந்தம்
துவாதசாந்தம்
சோடசாங்கம்
தசாங்கம்
கிரியாங்தேட்டி
யோகாங்தேட்டி
ஞானுங்தேட்டி
அங்தேட்டி நிர்ணயம்
பொருட் பிரிவு வகை
குருவாக்கு
யோகிநிலை
சற்குரவணுக்கம்
தானப்பேறு
பதவி வகை
குகையிலக்கணம்
பூசாபேதம்
ஞானத் தொகுதி
ஞானசந்தி
ஞானபூசை
ஞானநிட்டை
ஞானயோகம்
ஞானநாற்பாதம்
ஞானவாய்மை
ஞானமுத்தி
முத்திபேதம்
நின்மலமுத்தி
சுத்தமுத்தி
சுத்தமுத்தித்தெளிவு
யோகவரலாறு
கேசரியோகம்
ஆசிரியாதியோகபலன்
தினகரயோகம்
சித்தமுத்தியோகாதி
சாதகயோகாதி
விளக்கம்
யோகாக்கம்
யோகபின்னம்
பரபக்கவாக்கபோகம்
அபரபக்கவாக்கபோகம்
இடைவிடாப்போகப்பெற்றி
இரகசியநிர்ணயம்
இரகசியபந்தனம்
இரகசியசாதனம்

இரகசியகாயசித்தி
சாதகாதிகாரம்
காயசித்திநுணுக்கம்
சாதகதலம்
சாதகரியக்கம்
காலசயம்
இரகசியசாதனை
ஆயுளேற்றம்
காயம்அழியாவகை
ஞானசித்தி
அட்டசித்திரகசியம்
விளக்கம்
ஞானசித்திவகை
விளக்கம்
ஓர்பிறப்படையாணுக்கம்
பிறவிமாறுமருந்து
சிவஞானமகிமை
நரகடைவோர்
திரநிலைபெறுவோர்
முத்திபெறுவோர்
வீட்டுவிளக்கஞ் (சார்வு)
எண்ணின்முத்தி
ஒடுக்கோபதேசம்
முத்திப்பொருள்
மெய்ஞ்ஞானபோதபூரணம்
தத்துவரத்நாகரப்பொருள்
உயர்நிலை

௨

தென்னாட்டாரும் சோதிடமும்.

சோதிடம் வேதாங்கங்களிலொன்றென்றாலும் வேதமும் அதனங்கங்களும் வடநாட்டினின்று தென்னாடுபுகுமுன் தெற்கின்கட் குடியேறியோ வெகுபழமையாகவோ இருந்த மனிதர்களுக்கு வானசாத்திரமும், அதன்காரியமான சோதிடமும் இருந்தனவோ இல்லையோ வென்றவினா ஒன்று, பண்டித சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளது ஆராய்ச்சியை வாசித்தபிறகு உண்டாவது தமிழ்மக்களனைவருக்கும் இயற்கையேயாம்.

எக்காலத்தும், எங்கே மானிடவுற்பத்தி யுண்டாயிற்றோ அங்கே, தம்மைச்சுற்றியுள்ள பொருள்களைப்பற்றி யாராய்ச்சிசெய்தல் பலருக்கின்றேனும் சிலருக்காவது உண்டாதல் இயற்கைக் குணங்களிலொன்றாம். அவ்வாறாகப் பழைய தமிழ்க்காவியங்கள் கூறியது ஒருபுறமிருக்க, கீன் (Keene) முதலிய தற்போதைய ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர் தென்னாடு ஒருகாலத்தில் வெகுதூரம் சமுத்திரத்திற் பரவியிருந்ததென்றும் இந்நாடுதான் மற்றையநாடுகளுக்குத் தாய்நாடாக விருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இந்நாட்டிலிருந்த அக்காலத்தவர் தங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட சூரியன்; சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் இவைகளை ஊன்றிக் கவனியாமலிரார். அங்ஙனமாயின் அவர்கள் தங்களது

மனதுக்குத் தோன்றியதையும், பலநாள் கண்ணுற்றதையும் குறித்து வையாமலிரார். அப்படி ஏதேனும் குறித்துவைக்கப்பட்ட நூல்கள் இருக்கின்றனவா என்று கவனிக்கவேண்டியது நமது முதற்கடமையாகும். "ஒருநாட்டார் அறிவுடையமக்களாயிருந்து பலவிதமான நூல்களை யியற்றியிருப்பார்களேயானால் அவர்கள் பிற்காலத்தில் இறந்தாலும் அவர்கள் எழுதிவைத்த நூல்களிற் சிலபாகங்களாவது அங்குமிங்கும் காணப்படலாம். இப்பொழுது அகத்தியம் இறந்துபட்டதாயினும் அதிலிருந்து ஒன்றிரண்டு சூத்திரங்கள் அங்குமிங்கும் காணப்படுகின்றன. அதுபோலவாவது இங்குக் காணப்படவேண்டிய தவசிய" மெனவாதிப்பர் தென்னாட்டாருக்கு அச்சுவடியே இல்லையென்போர்.

பொதுவாக, நாகரிகமும் அதன்மேலேற்பட்ட ஆராய்ச்சியும் மிக்க இக்காலத்து, மேனாட்டாரும் அவரைப் பின்பற்றியோரும், சாஸ்திரங்களெல்லாம் மேனாட்டிலிருந்து இந்நாட்டிற்குவந்தனவென்பர். அந்நாட்டிலிருந்து இந்நாட்டிற்குக் கணிதம், எழுத்து, சோதிடம் வானசாத்திரம் முதலாயின வருமுன்னர் இந்நாட்டில் இவைகள் இல்லையா? இந்நாட்டார் எண்ண, எழுத அறியாமலிருந்தனரா? என்று அழுத்தமாகக் கேட்பாரில்லை. தமிழிலுள்ள கணிதமுதலியவற்றிலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிடும் விஷயங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவார்களாயின், நம்பழந்தமிழ் கன்னித்தமிழ் உயர்தனிச்செம்மொழியன்றென யாவர் சொல்லத்துணிவர். தமிழும் உயர்தனிச்செம்மொழியாகுமோவெனப் பலரை ஐயுறும்படி செய்தவர்கள் காலஞ்சென்ற வெ. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எனலாம். இவை ஒருசார்புடையனவாகலான் இவ்வளவில் நிறுத்தி மேற்செல்வோம். வெகுபுராதனகாலமாக நாகரிகமுற்றதேசமென்றுசொல்லப்படும் கிரேக்க ரோம தேசங்களில் ரோமதேசத்தினரிற் பெண்டிர் நாம் வெளியிற்செல்லப் புறப்படும் காலங்கள் நல்லகாலங்களா என்று குறித்துச்சொல்ல இந்தியர்களை மாதவிவேதனத்திற் கமர்த்தி வாழ்ந்தனரென்று வாசிப்போமாயின் அது எந்நாட்டினரைக்குறிக்கும்? அக்காலத்து யவன கிரேக்க தேசத்தினரோடும் எகிப்தியரோடும் வியாபாரம் செய்தார் தென்னாட்டினரன்றோ? இங்ஙனமாயின், தென்னாட்டினர் சோதிடம் சொல்லவல்லுனர் என்பதற்குப் புறச்சான்று இஃதொன்றன்றோ?

பன்னூற்றாண்டுகட்குமுன்னரிருந்த வராகமிஹிரர் என்னும் வித்வான் திரட்டிய பஞ்சசித்தாந்திகா என்னும் நூலை அச்சிடும்போது டாக்டர் தீபோ(Dr Thibaut) தாமெழுதிய முகவுரையில் “வாரன்(Warren) ஆசிரியர் சொல்லுகிறபடி சந்திர சூரியர்களுடைய ரேகாம்சங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்குத் தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசும் தென்னாட்டார் ஸௌர அல்லது வாக்கியம் என்னும் விதியை அநுசரிக்கின்றனர். “அதன் பிரயோஜனம் என்னவெனில் மத்தியஸ்புடங்களைக் கண்டுபிடித்துப் பின்னர் வாக்கியப்பிழை தீர்த்துச் சுத்தஸ்புடத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் வகையை விட்டு நேரே அவைகளின் சுத்தஸ்புடத்தைக் கண்டுபிடித்தலாம்.” என்று எழுதுகிறார். டாக்டர் தீபோ இந்நாட்டுக்கு வெகுகாலங்களின்முன்னர் வந்து பலபல வேலைகளிலிருந்து கடைசியிற் கல்கத்தா சர்வகலாசங்கத்தின் காரியதரிசியாயிருந்தவர். (Registrar Calcatta University). பலபாஷாவிற்பன்னரும் மேன்மைபொருந்திய வானசாஸ்திரியுமான அவரே தென்னாட்டில் தமிழர்கள் வழங்கும் வாக்கியநிரூபணம் சிலாகிக்கத் தகுந்ததென்றால் தமிழ்பேசும் ஜனங்களுக்குத் தனிப்பட நூல்களிருந்திருக்கவேண்டுமென்றாகிற தல்லவா. தமிழ்நூல்களில் துருவிப் பார்க்குமுன் ஆரியர் முதலிய கலைவல்லுநர் நூல்களில் தமிழர்களது சோதிட நூலைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பிருக்கின்றதா என்று ஆராய்வோம். அவ் வராகமிஹிரர் தாம் தொகுத்த பஞ்சசித்தாந்திகா என்னும் தொகை நூலில் பௌலிசசித்தாந்தம் என்ற நூலொன்றை அநேக இடங்களிற் குறித்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஒன்றிரண்டு காட்டுதும்.

“த்ரிம்ஶாம்ஶாஷ்டா நவாம்ஶ த்ரிவம்ஶா ரிதூஸ்து நவஹக்தா: ।
“பௌலிஶ. ஸ்஫்டே ஸ்பஷ்டாவஸ்த்ய ரிதூதிநாந்யவஶ ஸங்க்ஷேப: ॥”

“இதி பௌலிஶ ஸித்தாந்த: ॥ ”

“இதி பௌலிஶஸித்தாந்தே தாராக்ரஹாநாமஷ்டாதஶோ அத்யாய:।”

ஆகவே, இத்தென்னாட்டாருக்குப் புலிசனால் (பௌலிசன் என்பது புலிசனென்பதன் திரிபுபோலும்) இயற்றப்பட்ட ஒரு வானசாத்திர நூல் இருந்ததென்று தெரிகிறது. மேலேகண்டவைகளினாற் சென்றகாலத்தும், இப்பொழுதும், இனியும் தென்னாட்டில் வழக்குடையது வாக்கிய சித்தாந்தமாகிய புலிசசித்தாந்தமேயாம் என்பது நன்குபுலப்படும்.

தமிழர்களால்மட்டுமன்றித் தெலுங்கர்களாலும் இவ்வாக்கிய சித்தாந்தமே உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றதென்று டாக்டர்தீபோ கூறுவாரானால் இதற்குமேல் வேறு எடுத்துக்காட்டும் வேண்டுமோ.

* [இனி இப்புலீச சித்தாந்தத்தைப்பற்றி டாக்டர் தீபோவின் அபிப்பிராயமென்னவெனில், "புலீசசித்தாந்தத்தினுடைய கொள்கைகளென்னவென்று நாம் கவனிக்கப்புகுவோமாயின், யவனபுரத்துக்கும் உச்சயினி, காசி இவைகளுக்குமுள்ள ரேகாம்ச வித்யாசம் இன்னதென்று குறிப்பிடும் வியப்பினால் யவனபுரம் என்பது (தற்போதைய) அலெக்ஸாந்திரியாதான் எனக் கொள்ளுதலாம். பின்னும் தூர அளவுதெரிந்த இரண்டுபட்டினங்களின் ரேகாம்சம் தெரிந்துகொள்ளுதல். அதே அதிகாரத்தில் அயனங்கள் பூர்வத்தில் இன்ன நக்ஷத்திரத்தில் இருந்தனவென்ற பெருஞ்சொல். இன்னும் பௌலிசசித்தாந்தவிஷயமாகப் பேசும்போது நாலாவது அத்யாயத்திற் கொடுக்கப்பட்ட துருவவாக்கியங்களையும் கூறலாம். வாராகமிஹிரர் எதினின்றும் தொகுத்தாரென்று சொல்வதற்கில்லை.] அது, மூன்று சித்தாந்தங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கலாம்; எங்கெல்லாம் வேண்டியிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்தத் துருவங்களை வாராகமிஹிரர் உபயோகித்திருக்கின்றனர். இந்த சாவாய்பாட்டின் பெரும்யோக்கியதாம்சம் என்னவெனில் இதனில் ஆரம் (Radius) 120 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவைகள் பின்னரும் 60 பங்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதேயாம். வழக்கம்போல இந்தியமுறையாக 3438 கலைகளாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. இது கிரேக்கமுறைப்படி 60 ஆகப் பிரிக்கப்படாமல் 120 ஆகப் பிரிக்கப்பட்டாலும் கிரேக்க முறையையொத்த சாபலன்களைக் (Sirres) கொடுக்கிறது. அநேக இடங்களில் டாலமியின் சித்தாந்தப்படிக்குள்ள சாபலன்களை ஒத்திருக்கிறதாயினும் சிலவிடங்களில் முற்றும் மாறாகவிருக்கிறது. (நமது) ஸம்ஸ்கிருத மூலபாடம் அநேக இடங்களிற் பூர்த்திசெய்யப்படவேண்டியிருப்பதால்; பூர்த்திப் பிரதிகிடைக்குமானால் டாலமியின்கணக்குக்கு ஒத்துவருமென்பதிற்றடையேயில்லை.

---

* இருதலைப்பகரத்துட் காட்டப்பட்ட வாக்கியங்கள் இப்பொருளுரையுடையார் எழுதியபடியே பதிக்கப்பட்டன. அவை தெளிவாய் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லையென்று தெரிகிறது. பத்திராதிபர்.

"முடிவாக, இவ்வராகமிஹிரரால் கொடுக்கப்பட்ட புலீசசித்தாந் தத்தை இன்னும் வேறுபலரால் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் புலீசசித்தாந் தத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. வராஹமிஹிரரது பிருகத்சம்ஹிதைக்குப் பட்டோத்பலர் எழுதிய பேருரையிலும், பிரும்மகுப்தரது ஸ்புடபிரும்ம சித்தாந்தத்துக்குப் பிரதூதசுவாமி எழு திய பேருரைகளிலும் புலீசசித்தாந்தமேற்கோள்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளிலிருந்த முக்கிய பாகங்களைக் கோல்புருக் ஆசிரியர் தமது வியாசங்களின் இரண்டாம்பாகத்தில் தொகுத்திருக்கின்றார். அவை களிலிருந்து புலீசசித்தாந்திக்கு ஒருவருடத்துக்கு 365 நாள் 6 மணி 12 நிமிஷம் 36 செகண்டு என்று தெரிகிறது. நமக்குக்கிடைத்த பழமையான அபூர்த்தியான ஏடுகளிலிருந்து தெரிந்துகொண்டதில் வராகமிஹிரர்பார்த்துத் தொகுத்த புலீசம் வேறு;பட்டோத்பலர் கண்ட புலீசம் வேறு என்று விளங்குகிறது. அகர்கணத்தைக் கண்டுபிடிப்ப திலும் கிரகஸ்புடங்களிலும் அது தனக்குமாத்திரம் சுதந்திரமானதோரு வழியையனுசரிக்கிறதென்று முன்னரே கூறியுள்ளேன். அதன்படி ஒருவருஷத்தின் அளவு 365 நாள் 6—மணி 12 நிமிஷம்தான். பஞ்சசித் தாந்திகாவின் கடைசி அத்யாயத்திற் குறிக்கப்பட்ட கிரகஸ்புடகணன விதிகள் புலீசசித்தாந்தப்படியாகுமாயின்—இதிற் சந்தேகமில்லை. இரண்டு புலீசமும் வேறு வேறு வழியுடையனவாகும். காலக்கிரமத்திற் புலீச சித்தாந்தமும் பல மாறுதல்களையடைந்தது. பட்டோத்பலர்கண்ட புலீசத்திற்கும் வராகமிஹிரர்கண்டதற்கும் வெகுவித்தியாசங்களிருந் தும் பின்னதையும் புலீசமென்று கூறுவதும் ஆச்சரியமேயாம்."

இவ்வாறு ஒரு மேனாட்டுப்பண்டிதர் எழுதுவாரானல், தென்னாட் டில் தொன்றுதொட்டு ஓரேசித்தாந்தந்தான் வழங்கிவருகிறதென்பதில் ஐயமேயில்லை. அப்படிவழங்கிவருவது நாமெல்லோரும் கையாண்டு வரும் வாக்கிய சித்தாந்தமே. இது புலீசனால் இயற்றப்பட்டதென்று அறியக்கிடக்கின்றதேயன்றி நான் முழுவதும் அகப்படாமையால் அதன்பெருமைகளை விரித்துரைப்பது தற்போது சாத்தியமற்றதாகின் றது.

இனி, தமிழர் நட்சத்திரங்கள், கிரஹங்கள் முதலியவைகளுக்கு ஸம்ஸ்கிருதப்பெயர்களை உபயோகப்படுத்தினர்களா அல்லது சுத்தத் தமிழ் மொழிகளையே உபயோகித்துவந்தனரா என்று பார்ப்போமாயின்,

தமிழ்மொழிகளையே உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்பது விளங்கும். ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பெயரேயன்றிப் பலபெயர்களையுமிட்டு வழங்கி யிருக்கின்றனர்; அவை வருமாறு:—

புகலுறுபரிமாவாசிபுரவியேதுரகஞ்சென்னி
இகலுறுகுதிரைமுந்நாளிரலையைப்பசியின்பேரா
மகலிபதாழிபூதமடுப்பொடுதராசுகங்குல்
பகல்வருகிழவன்சோறுபரணியின்பெயரதாமே.

ஆரலேயழலேயங்கியளகிறாலறுமீனாவி
சீர்கொள்கார்த்திகைப்போகுந்தேருருளயனாள்வையம்
பார்சகடுரோகணிப்பேர்பரவுமான்றலைஐந்தானம்
மார்கழிமதிபோராளன்னரிப்புறம்ம்ருகசிரப்பேர்.

பேரிறைசெங்கையாழ்வில்லாதிரைப்பெயராம்பிண்டி
கார்திரள்மூங்கில்மாலைகரும்பொடாவணமேவிண்டல்
கூரியபுநர்தமாகுங்குடந்தராகொடிறுதையம்
பார்மதிபூசப்பேராம்பணிகவ்வைபாம்பாயில்யம்.

பாவுமுற்சனியேவாய்க்கால்வேட்டுவனெழிலிபாரிற்
கூவியனாமலிமாசிகொடுநுகமகப்பேர்தூற்கை
நாவிதனெலியேமற்றையிடைச்சனிபூரனாம
மோவில்பாற்குனிபங்கூனிகடைச்சனியுத்திரப்பேர்.

உத்தமன்களிறுநவ்வியுயர்கவுத்துவமாங்கைம்மீன்
அத்தமென்கன்னியாடையம்பரம்பயறுநொய்மீன்
சித்திரைப்பெயர்மரக்கால்பதுமமேதீபஞ்சோதி
மொய்த்தவைகாசிமுற்றில்சுளகுடன்முறம்விசாகம்.

விசைகொள்புற்றாளிபுன்றேள்மெய்ப்பனையனுடப்பேரா
மசைவில்வல்லாரைவாளிதுளங்கொளிகேட்டையாகுந்
திசையுறுதுருகுகொக்குத்தேட்கடையானிமூலம்
வசையிலாக்குளமேபோய்கைவாவிபூராடமாமே.

மானெனிற்குளமேகூவல்மணிமுடியாடையூர்தி
கானவுத்திராடஞ்சோணைசிராவணமுலக்கையோண
மானபுட்பறவைகாக்கையாவணியவிட்டப்பேராந்
தேனாய்ச்சுண்டன்குண்டில்செக்கிவைசதயஞ்செவ்வே.

செவ்வியகொடுங்கோல்நாழிபுரட்டைசீர்பூரட்டாதி
யவ்வியமுரசுவேந்தனறிவனுத்திரட்டாதிப்பேர்
வவ்வியகடைமீன்தோணிமரக்கலந்தாலம்நாவாய்
நவ்வியேரேவதிப்பேரவைதினநாட்பொதுப்பேர்.

இராசிகளுக்குள், மேடத்திற்கு மறி, தகர், மேழகம், கொச்சை என்றும், இடபத்திற்கு விடை, புல்லம், சே, எருது என்றும், மிதுனத்துக்கு வீணை, தண்டு, யாழ், தாரம், என்றும், கடகத்துக்கு நண்டு, அலவன், நள்ளி, குளிர், என்றும், சிங்கத்துக்கு ஆள், அரி, கோண்மா, கடுவன் என்றும், கன்னிக்கு மாது, தையல் என்றும், துலாத்துக்கு நிறைகோல், தூங்கல், கட்டளை என்றும், விருச்சிகத்துக்கு விட்டன், துட்டன், தேள் என்றும், தனுசுக்கு வில், சிலை, கார்முகம் என்றும், மகரத்துக்கு மான், கலை, சுறு என்றும், கும்பத்துக்குக் குடம், குட்டுவம் என்றும், மீனத்துக்கு மீன், கயல், சேல் என்றும், பெயராம்.

ஆகவே தமிழ்நாட்டார் தங்களுக்கெனத் தனிப்பட்ட வானகணித நூலொன்றையும் அதனாலுண்டாகும் பயனையறிவிக்கும் நூலொன்றையும், உடையவர்களாயிருந்தனரென யாதொருதடையுமின்றிக் கூறலாம்.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

௳

சிறைவிடந்தாதி.

(௩0௪-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

முத்திநெறிகண்டருதபத்தியினிரங்கிமூடிமுட்கரமகன்றுதூயதோர்
சத்தியையடைந்துயோகசிற்பரநினைந்துநீர்தொழற்குரியசெந்தின்மேவிலீர்
மத்தமததந்திமாமுகற்கிளையதம்பியோர்மயிற்கடவுடந்தநாலுவே
தத்தினுநிரம்புசேயருட்பெறுவதென்றுநீர்சலப்படுவதென்றுதீருமே. (௪0)

வேறு

தீராதமம்மர்த்தளையாற்றியக்குண்டு
சோராக்கவலுழன்றமுந்நீர்த்துரும்பானே
னோரார்பரங்குன்றுவந்தாயிரங்காயோ
போரார்கலிபாவுஞ்செந்தூர்ப்பெருமானே. (௪௧)

மானங்குலங்கல்விமேன்மைவடிவிருந்துந்
தானமிவைதுறந்துநிற்கத்தகுவேனோ
மீனந்தருஞ்சாலிவேலிப்பரப்புமலர்த்
தேனுந்தழையுந்திருவேரகத்தானே. (௮௨)

ஆனுத்தெருமலன்குற்றல்லற்படுவேற்குன்
றேனர்கருணைச்சிறப்பளிப்பதெந்நாளோ
வானோர்முறைபரவநின்றமலைகிழவோய்
தூனுறும்வேற்படையாயாறிரண்டுதோளானே. (௮௩)

தோளாறிரண்டுஞ்சுரக்கும்பெருங்கருணை
மூளாதுதிங்கண்முகமுந்தொழற்கருள்வாய்
வாளாமறையாவினன்குடிவாய்நின்றமலர்த்
தாளாமுருகாதனிவேற்படையோனே. (௮௪)

படைப்பானுங்காப்பானும்பல்லுயிருமெல்லாந்
துடைப்பானுநீயாகித்தோன்றினையேதோன்றல்
கொடைக்கார்முகிலணவுங்குன்றுதொறுநின்றோய்
விடைப்பாகனன்றளித்தமெய்த்தவத்துமெய்யே. (௮௫)

மெய்யேயுபநிடமேமெய்த்தவமேவேண்டார்க்குப்
பொய்யேயுயிரனைத்துநீங்காப்பொதுமயமே
வையேறுவெள்வேற்படையாய்வளையூர்ந்து
செய்யேறுசெந்திலாய்தாராய்திருநோக்கே. (௮௬)

நோக்கமுநின்பொன்னடிக்கீழல்லாதுநோக்காது
வாக்குமுனையன்றிவழுத்துமோமான்மருகா
தேக்குகடல்சுவறச்செவ்வேற்படைவிடுத்த
கோக்களிறேசெந்திற்குமராவிரங்காயே. (௮௭)

காயுங்கனல்வாய்மெழுகிற்கனிந்துருகித்
தீயுந்தனிநெஞ்சனேன்பாற்சிறிதிரங்காய்
பேயுங்கழுகும்பிணங்கப்பெருஞ்சூர்மேற்
பாயுஞ்சுடரிலைவேற்செந்திற்பதியானே. (௮௮)

செந்திற்கரசேசிவசிற்பரக்கொழுந்தே
முந்தப்பழமறைக்குமெட்டாமுருகோனே
வந்திப்பவர்க்கிரங்கும்வாழ்வேவடிவேலோய்
பந்தத்தளையறுத்தாட்கொள்ளும்படிக்கருளே. (௮௯)

கொள்ளாப்பெருந்துயரமுன்னைவிதிகூட்டத்
தள்ளாடி நிற்குந்தமியேற்கிரங்குவதார்
முள்ளாடுசேவற்கொடியாய்முருகாவெ
னுள்ளாருனையன்றியுண்டோவுரையாயே. (௯௦)

வேறு.

உரையுணர்வொழிந்துதனிமுதற்பொருளாயுயர்பெரும்பதங்களுங்கடந்தாய்
பிரையுறுபாலுநெய்யுமொத்தொடுங்கிப்பெருநிலப்பரப்பெலாங்கரந்தாய்
தரைமுதலாயபூதமைந்தாகித்தனித்தனிக்கடவுளுமானா
யானருள்குமராவரிதிருமருகாவறுமுகாவபயநின்னபயம். (௯௧)

பயநெடும்புணரியடலரவம்ளிப்பங்கயமனையெனத்துயின்றா
யயனெனவுலகமுழுதுறப்படைப்புற்றம்புயப்பொகுட்டினிலமர்ந்தாய்
கயிலையங்கிரியிலொருதனிப்பொருளாய்க்கடவுளருவப்பவீற்றிருந்தாய்
புயறுடுகுடுமிச்சினகரச்செந்திற்புரவலாவபயநின்னபயம். (௯௨)

நின்னிலைதெரிந்துவழுத்தியாதரித்துநினைதற்குநினைவினுக்கெட்டாத்
தொன்னிலையாகியளவில்பல்கோடியண்டங்கள்யாவையுந்தொகுத்துத்
தன்னிலையாதிமேருவாயுலகந்தாங்குதியறுமுகப்பெருமான்
முன்னிலையாவர்தனிபகுத்தறிவார்முருகனேயபயநின்னபயம். (௯௩)

முருகலர்முளரியந்தணனறியாமுழுமுதற்பிரணவத்தமர்ந்தாய்
கருமகாரியமுங்கருத்தனுமாகிக்காண்பனயாவையுமாகி
யொருவுதியொருவனுண்டெனிலுண்டேயூட்டுவோனாகியநெடுமோன்
மருகனேகுமராவள்ளிநாயகனேவரதனேயபயநின்னபயம். (௯௪)

வரந்தருகடவுளாறெனப்பகுத்துச்சமயங்களாறெனமருவிப்
பரந்தருபுடைநூலாறெனத்தோன்றிநான்மறைப்பகுதியிற்பரந்து
புரந்தரன்முதலோரேத்துதற்கரியபொருளெனநின்றனைபுலவா
கரந்தனைகுமராவள்ளிநாயகனேகடவுளேயபயநின்னபயம். (௯௫)

கடவுளோர்மூன்றுந்தொழிலொருமூன்றுங்குணங்களோர்மூன்றுமாய்க்கரந்து
சுடர்களோர்மூன்றும்பிறப்பினிலாண்பெணலியெனுந்தொன்மயமாகி
யுடலுமாயுயிருமுயிரனுபவிக்குமிருவினைத்தொடர்ச்சியுமொத்தாய்
படைநெடுஞ்சுடர்வேற்குமரனேசெந்திற்பரமனேயபயநின்னபயம். (௯௬)

பரகதியுணர்ந்துபரிபுரநினதுபாதபங்கயம்பணிந்தறியே
னரிதிருமருகாமுருகவென்றேத்தியாதரித்தருள்பெறவேண்டேன்
றிருவிலியெனதுதனிமைகண்டுனதுதிருவுளமிரங்கியாட்கொள்வா
யரனருள்குமராசரவணபவனேயறுமுகாவபயநின்னபயம். (௯௭)

அந்தரமிடைபுக்கொருதுணையின்றியலமருமெனக்குநின்கருணை
தந்தருவினைதீர்த்தாண்டுகொண்டருளுந்தன்மையிற்சிறியவுமுளவோ
கந்தனேகுமராபன்னிருதடந்தோட்காளையேகாலவேற்படையாய்
செந்திலம்பதிவாழெழுந்தையேமுருகாசெல்வனேயபயநின்னபயம். (௯௮)

செல்வமுஞ்சிறப்புமனைவியுமகவுநிதியமுந்தீதிலாநலனுங்
கல்வியுங்கவினுமென்பதற்குனதுகருணையினன்றிமற்றுளவோ
வல்வினைச்சிறியேனறிந்தவாறனதுமலரடிவழுத்துதற்கிரங்கிப்
புல்வினையறுத்தசெந்திலம்பதியாய்புரந்தருளபயநின்னபயம். (௯௯)

அத்தனேயபயமறுமுகாவபயமந்தரத்திமையவர்க்களித்த
முத்தனேயபயமுதல்வனேயபயமும்மயமொருமயமான
சித்தனேயபயஞ்சிற்பரானந்தத்தேசிகாவபயமெவ்வுயிர்க்குங்
கத்தனேயபயம்பன்னிருதடந்தோட்காளையேயருள்பதப்பூவே. (௧௦௦)

சரவணபவன்முன்னிற்க.

பாண்டியன்சிறையிலகப்பட்டுக் கோனேரிப்புலவன் பாடிய

சிறைவிடந்தாதிமுற்றும்.

குமரநாயகன்பாதாரவிந்தமேகெதி.

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை,

சிறைவிடந்தாதிநூலாசிரியர்வரலாறு.

இந்நூல், இப்பத்திரிகையில் வெளியிடப் பெறுதற்கானகாரணம், இச் செந்தமிழ்த் தொகுதி 19 பகுதி 6 பக்கம் 212-ல் எழுதியிருக்கும் குறிப்பால் விளங்கும். அக்குறிப்பில், ஆசிரியர்வரலாறுமுதலியன தெரியவில்லையென்று குறித்திருந்ததைக்கண்ணுற்ற செந்தமிழ்ச்சந்தாதாரும், தமிழ்ப்புலவரபிமானியுமாகிய ஆரியூர் ஸ்ரீமத் ஆ. வ. பதுமநாபபிள்ளையவர்கள் தம்மிடமுள்ள புலவர்புராணம் இருவைணவர்சருக்கத்திற் சிறைவிடந்தாதிநூலாசிரியர்வரலாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றதைத் தெரிவித்ததுடன், தம்மிடமுள்ள புலவர்புராணத்தையும் எனக்கனுப்பி வரலாற்றை வெளியிடுமாறு செய்தனர். இன்னோர் புரிந்த நன்றி யென்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூலை இப்பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிடுதற்குமுன், அவ்வேட்டுப்பிரதி யென்னிடமிருப்பதை ஞாபகமுறுத்தித் தாம் அந்தாதி கலம்பகம், கோவைமுதலிய பன்னூல்களினின்றும் செய்யுள்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அச்சிட்டுவரும், செய்யுட்பாடக்கோவை யென்னும் தொகைநூலில், சிறைவிடந்தாதிச் செய்யுட்களிலும் சில சேர்க்கப்படிற் சிறப்புடைத்தாமெனக் கருதி வாங்கிச் சேர்த்தவர், எனது நண்பரும் இச்சங்கத்தங்கத்தினரும், சௌராஷ்டிர உயர்தரகலாசாலைத் தலைமைத்தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ. பு. சிதம்பர புன்னைவனநாதமுதலியாராவர். இவர் அப்பொழுது ஆசிரியர்வரலாறு விளங்காமையின் அவ்வேட்டுப்பிரதியிற் கண்டவாறே தந்நூலினுங் குறிக்கலாயினர். ஆரியூர்ப்பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய இவ்வரலாறு, செய்யுட்கருத்துக்களை உரை நடையிலெழுதியும், பிறமொழியிலுள்ள அருநூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் தமிழ்மக்கட்கனுகூலமாகத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளைப் பதிப்பித்தும் தமிழில் உரைநடைநூலைப் பெருக்கிவருகின்ற முதலியாரவர்கள் எழுதிவரும் ஆசிரியர்வரலாற்றுநூலுக் குறுதுணையாமெனக்கருதுகின்றேன். இனிப் புலவர்புராணத்திற்கண்ட சிறைவிடந்தாதிநூலாசிரியர் சரித்திரம் வருமாறு:—

பாண்டியநாட்டிலே தாமிரபரணிநதிதீரத்தையடுத்த திருக்குருகூரென்னுந் திருப்பெயர்வாய்ந்த ஆழ்வார்திருநகரியில் அந்தணர் குலதிலகராய்ச் சதுர்வேதபாரங்கதராய்ப் பாகவதசிரேட்டராய், ஆதிநாராயணமூர்த்தியையேயன்றி யப்பெருமானவதாரமான ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாதிதேவர்களையும் பொருட்படுத்தாதவராகிய வீரவைணவ ரொருவரிருந்தனர். தெய்வத்தமிழ்ப் புலவராகிய நக்கீரர் பொய்யாமொழி முதலிய புலவர்வாய்க்கவிவேட்ட முருகப்பெருமான் அவ்வைணவர் கனவிற் செந்தூரிலுள்ள, ஓரந்தணராகத்தோன்றி எம்மூர்க்குகன்மீது பாடுக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். கனவுகண்டுவிழித்தவைணவர் மறுநாட்காலையில், தமது வழிபடுகடவுளாகிய அவ்வூர் ஆதிநாராயணமூர்த்தியின் ஆலயஞ்சென்று அக்கடவுளைவணங்கி மலையுறைவேடுவர்வணங்குகின்ற குறுந்தேவும் இங் கென்னை யாட்கொள்ளக்குறித்தது யாதுகாரணமென்று கவன்று பெருந்துயருற்றனர். அன்றிரவு அவர் துயிலுகையில் அவ்வாதிநாராயணர் ஒருகரத்தில் வேற்படையும் மற்றொருகரத்திற் சக்கரப்படையுந் தாங்கிய திருக்கோலத்துடன் அவர்கனவிற்றோன்றிச்

செந்தூர்ப்பெருமான்மீது பாடுகவென்று கட்டளையிட்டுச்சென்றனர். அது கேட்டுப் பின்னுங்கவன்று அப்பெருமான்சந்நிதியிற் றுயிலுகையில் அன்று மவர்கனவிற்றோன்றி எல்லாத்தேவரு மெனதமிசமேயாவர்; அன்றியும், கந்தவேள்அமிசமுழுவதும் எனதமிசமேயென்று கற்றோர் பலருங் கூறுநிற்பர். ஆதலின் நினதாணவத்தையொழித்திடுகவென்று கூறிச்சென்றனர். இவ்வாறு கூறியும் ஒருப்படாது நமது தெய்வ மிறந்து பட்டது; இங்குற்றது மயிலூர்தெய்வமேயாம். இனி நாமிறந்து படுவதே நலமெனக்கருதி யவ்வாறுபுரியத்துணிந்திருக்கையில் அக்காலத்துத் தென்பாண்டிநாட்டை யரசுபுரிந்துவந்த வேளாண்குலதிலகராகிய வடமலையப்பபிள்ளையென்பார் தற்செயலா யவ்வூர்க்குவந்துற்றனர். அன்றுஅவர்கனவிற் குன்றமெறிந்தகுழகன்றோன்றி அவ்வந்தணர்வரலாறனைத்துங்கூறி யவரிறவாவண்ணம் வெள்ளிவிலங்குசெய்வித்தணிந்து காத்தியென்று கூற அவ்வாறே நூற்றுநாற்பதுபலநிறையுள்ள இரசிதத்தினால் விலங்குசமைத்துவைத்துக்கொண்டு, அவ்வேதியரையழைத்து உபசரித்து இஃது முருகப்பிரானுமக்களித்ததென்றுகூறி அவர்க்கணிவித்துச் சிறைசெய்தனர். பின்னர்ச் சிலநாளாகச் சிறைத்துயருற்ற அந்தணர் ஒருவாறுதேறித் திருமாலுஞ் சொற்றனரேயென்று தெளிந்து அக்குகப்பெருமான்மீது பதிற்றுப்பத்தந்தாதியென்னு மோரந்தாதி பாடலுற்றனர். அங்ஙனம் பாடுகையில் ஒருபது பாட்டினுள் தனது தளையைக் கொய்தருளல்வேண்டுமென்றுபாடியவளவில் அவ்விலங்கு படீரெனத் தெறிக்கலுற்றது.

"ஒருபதுபாட்டாவதன்முன்னொருகவியிற்செய்வதொன்றுமுணரேன்வைவேன்
முருகவென்றன்வன்றளைகொய்தாண்டருளவேண்டுமெனமொழிந்தானப்போ
தருகிருப்பார்நடுங்குறப்படீரெனவேயிரட்டொலியிட்டதுவேறுயிற்
றுருமதனோர்வடமலையப்பன்கனவிற்செவ்வேள்சென்றுரைக்கலுற்றான்"

என்று முருகதாச சுவாமிகள் கூறியிருப்பது,

"செய்வதொன் றறிகிலேன் செழுமென் போதுதாட்
பெய்வதொன் றறிகிலேன் பேதை யேன்சுடர்
வைதிகழ் வேற்படை முருக வன்றளை
கொய்தெனக் கிரங்கியாட் கொள்ள வேண்டுமால்"

என்ற சிறைவிடந்தாதி எட்டாவதுசெய்யுளால் வலியுறுகின்றது. பின்பு அச்செய்தியைச் சூர்கிளைதடிந்த கூரயிற்பெருமான் வடமலையப்ப

பிள்ளையின்கனவிற்றோன்றி யருளியதுடன், அவ்வேதியர்பாடிய பாடல்களை நமதுசெந்திலி லரங்கேற்றச்செய்து யாவருமதிசயிக்கத்தக்க பரிசிலுங்கொடுத்திடுக எனவுங் கூறிச்சென்றனர். அங்ஙனமே, வடமலையப்பபிள்ளை அப்பெருமான்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வந்தாதியைச் செந்தூரி லரங்கேற்றுவித்து அதற்குச் சிறைவிடந்தாதியெனப் பெயருங்கொடுத்து அவர்க்குவேண்டிய பரிசிலுங் கொடுத்தனரென்பது புலவர்புராணத்திற்கண்டது.

"முன்குறித்த தினத்தின்மன்னன் செயத்தகுமா டம்பரங்கண் முழுதுஞ் செய்து, வன்குணத்தோ ரையுந்தடுத்தாள் குகன்றனெதிர் கவி முழுதும் வாசித் தாய, பின்குறித்த பனுவலுக்குச் சிறைவிடந்தா தியெனுமொரு பெயருஞ் சூட்டிப், பொன்குவையு மணிப்பணியும் புரவி முத லியவுமந்தப் புலவற் கீந்தான்"

'அப்புலவன்பெயராருமறைந்திலர்யானுந் துணிந்தொன் றமைக்கவில்லை'

என்னும் மேற்கண்டவிவரங்களால் அச்சிறைவிடந்தாதி யிதுவே யென்பதும் இந்நூலாசிரியர் அவ்வையவரே யென்பதும், அவர்பெயர் தெரிதற்கில்லை என்பதும் விளங்குகின்றன.

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.

அகஸ்தியர்.

சென்ற ஆனிப்பகுதியில் அகஸ்தியர் என்னும் விண்மீனைப்பற்றி எழுதியிருந்தேனல்லவா? பின்னர் ஆராய்ச்சியில் இதற்கு ஆங்கிலத்தில் காநோபியஸ் (Canopius) என்று பெயரென்றும், இது உத்தரகோள மண்டலத்திற் றெரியாதென்றும், தக்ஷிணகோள மண்டலப்பகுதியைச் சேர்ந்ததென்றும், இது வெறுங்கண்ணுக்குத் தோற்று மொரு நாண்மீனெனும், ஜூன்மாதத்திற்குப்பிறகு தோற்றுதென்றும் ஐரோப்பிய வானசாத்திர நூல்களிற் காணப்படுகிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள "கிரீன்உவிச் அப்ஸர்வேட்டரி" என்னும் வானசாத்திரச்சாலையினின்று வெளியிட்ப

பெறும் நாட்டிகல் அல்மனக் (Nautical Almanac) என்னும் கணித நூலில் இதற்கு ஆல்பா ஆர்கஸ் (Alpha Argus) என்று பெயரென்றும் இதனது தினகதி 009 விகலையென்றும் அறியப்படுகிறது. பரிபாடலிற் காணப்பட்டபடி இது வக்ரகதி யுடையதென்று காணப்படுகிறது.

வாக்கியபஞ்சாங்கத்திலே வைகாசிமீ 27,28உ களில் இதன் அஸ்தமனம் காணப்படுகிறது. இது சுமார் ஒரு 20 வருடங்களாக அவ்விதமே பதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அஸ்தமனகாலமாத்திரம் வித்தியாசப்பட்டுவருகிறது. வாக்கியகணிதத்தில் நிபுணரான சாமாசாஸ்திரிகள் ஸமீபத்திற் காலஞ்சென்றனரெனக் கேட்க மிக வருத்தமாயிருக்கின்றது. புலீசசித்தாந்தத்திலே

[illegible] ।
[illegible] ॥ (1)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (2)

[illegible] । (3)

இவற்றின் பொருள்:—இருபத்தைந்தை விஷுவச்சாயையின் பாதியாற்பெருக்கி அதற்குநேராயுள்ள வட்டத்தைக் கண்டுபிடித்து, அதனோடு 15 கூட்டுக; கூட்டிப் பத்தாற்பெருக்கி அதனுடன் விஷுவச்சாயையின் 21 மடங்கைக் கூட்டுக; இது விநாடியாம்.

மேற்கூறியவிநாடியாற் கடகமுதற்கொண்டு சூரியனிற்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்கக் கணக்கின்படி தயாரிக்கப்பட்ட கருவிகளைக்கொண்டு சோதிப்போமாயின் அங்கே அகஸ்திய மகரிஷி புலப்படுகின்றார்.

இக்குறிப்புக்களையும் பண்டிதர்கள் கவனிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இலக்கணவிளக்கப்பரம்பரை,

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

விவாக ரகஸியம்.

(௩௦௨-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கா:—மணமகனும் மணமகளும் இரதத்தில் ஏறியதாகவன்றே கூறினாய்.

ச:— ஆம். இரதத்தைச் செலுத்துமுன் மணமகன் சக்கரங்கள் செல்லும் இரண்டுதடத்திலும், ஒன்றில் நீலநூலையும் மற்றொன்றிற் சிவப்பு நூலையும் போடவேண்டும்.

கா:—இது எதற்காக?

ச:— பிறருடைய திருஷ்டி அல்லது அவர்களால் ஏவப்பட்ட சூன்ய தேவதைமுதலியவற்றாலுண்டாகுந் தோஷத்தைநிவர்த்திக்க இவ்வாறு செய்யவேண்டும்.

கா:—தோழீ! சூன்யதேவதையென்றாலென்ன? புலப்படவில்லையே?

ச:— இது, தங்கள் எதிரிகளைவருத்துவதற்காகச் சிலராற் சிலசடங்குகள்செய்து அனுப்பப்படும் தேவதை. இது சடங்குமுதலியசெய்து தன்னை உபாசித்து வருவித்தவர்களின் மனத்துக்கிசைந்து பிறரை வருத்தத்தலைப்படும்.

கா:—இதைப் புதிய வைஜ்ஞானிகர்கள் (Scientist) நம்புகிறதில்லை.

ச:—அதனாலென்ன? நம்தேசத்தவர்களெல்லாருக்கும் இந்த விஷயம் பெரும்பாலும் அனுபவத்தில் வந்திருக்கிறது.

கா:—மெய்தான். இராமாயணத்திலுள்ள நிகும்பலை விருத்தாந்தம் எல்லாருக்கும் தெரிந்தது தானே. மேல்நடப்பதென்ன?

ச:— விரிக்கப்பட்டநூலின்மேல் மணமகன் இரதத்தை நடத்திக்கொண்டு செல்லவேண்டும். செல்லும் வழியில் தீர்த்தங்கள், மஹாவிருக்ஷங்கள் நாற்சந்திகள் முதலியவை எதிர்ப்பட்டால் அவற்றில் ஸாந்நித்யம் செய்கிற தெய்வங்களின் பிரசாதத்தைவேண்டி அவ்வவற்றுக்கு ஏற்பட்டமந்திரங்களை ஜெபிக்கவேண்டும்.

கா:—தெய்வங்களைநம்புகிற ஆஸ்திகர்கள் இவ்விதம் செய்வது நியாயந்தான்.

ச:— செல்லும்வழியில் நதியிற் பிரவாகமேற்பட்டு ஓடத்திலேறிப்போக நேர்ந்தால் மணமகன் அந்த ஓடத்தைத் தொட்டு மந்திரத்தை ஜெபித்து அக்நியுடனும் மணப்பெண்ணுடனும் ஓடத்தில் ஏறிக்கொள்ளவேண்டியது. ஓடம்நடக்கும்பொழுது மணமகள் ஓடக்காரர்களைப் பார்க்கக் கூடாது.

கா:—ஏன்கூடாது ?

ச:— பெரியபிரவாகத்தில் ஓடக்காரர்கள் சாகஸமான காரியங்களைச் செய்ய நேரிடும். அதைப்பார்த்து மணமகள் பயத்தினால் மனங்கலங்கலாம். அப்படிக் கலங்குதல் அமங்கலத்தைக் குறிக்குமென்று சூத்திரக்காரர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கலாம்.

கா:—நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்.

ச:— அவர்கள் ஏறிச்செல்லும் வாகனம் ஸ்மசானம் வழியாய்ப்போகும்படிநேர்ந்தாலும், அக்கினித்தாழி அல்லது இரதம் பழுதுபட்டாலும் முகாந்தம் (ஆரம்பஹோமம்) முதல் தொடங்கிப் பிராயச்சித்த ஆகுதிகளை ஹோமம் பண்ணி, ஜயாதிஹோமம்வரை செய்து முடித்து மறுபடியும் யாத்திரை தொடங்கவேண்டும். இரளி, ஆல் முதலிய மஹாவிருக்ஷங்களையும் பெரியவனங்களையுந் தாண்டிச்செல்லுகையில் மணமகன் மந்திரங்களை ஜெபிக்கவேண்டும்.

கா:—அப்புறம்.

ச:— பிறகு தன்வீடுபோய்ச்சேர்ந்து 'இது என்வீடு இவர்கள் என் உறவினர் என்று மணமகளுக்குத் தெரியும்படி மணமகன் தெளிவாய் எடுத்துரைக்கவேண்டும்.

கா:—நியாயந்தான். இல்லாவிடில் நாயகனுடைய வீட்டையும் சுற்றத்தாரையும் மணமகள் எப்படித் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

ச:— பிறகு இரதத்திற்பூட்டிய இரண்டு குதிரைகளையும் மணமகன் தன்னுடையநன்றியறிவைக்குறிக்கும் மந்திரங்களைச்சொல்லி அவிழ்த்துவிடவேண்டும். பின், வீட்டின்நடுவில், சிவப்புநிறமுள்ள காளைமாட்டுத் தோலைக் கழுத்துப்புறம் கிழக்கும் மயிர்கள் மேலுமாக விரிக்கச்செய்து மணமகன் மணமகளுடன் வீட்டிற் பிரவேசிக்கவேண்டும். வீட்டிற்பிரவேசிக்கும்பொழுது மணமகன், மணமகளை இடைகழியிற் கணப்பொழுதும் தங்காமல் விரைவாய் நடத்தி உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுசெல்லவேண்டும்.

கா:—ஏன் இந்த நிர்ப்பந்தம்? இடைகழியில் திருடனாவது இராக்கதனாவது இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே?

ச:— நமதுதேசத்தில், புருஷர்களுக்காவது ஸ்திரீகளுக்காவது மரணம் சமீபித்தால் அவர்களை இடைகழியிற் கிடத்துவது வழக்கம்.

முதலிற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அந்த இடத்திற்றங்கினால் மணமகளுக்கு ஒரு சமயம் அமங்களமான விஷயங்கள் ஞாபகத்துக்கு வாலாமாதலால் அப்படி நேரிடாமலிருப்பதற்கு மஹரிஷிகள் இந்த நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கிறேன்.

கா:—நன்றாயிருக்கிறது.

ச:— பிறகு வீட்டின் வடகிழக்குப்பக்கத்தில் அக்நியை மூட்டி ஹோமம் செய்து மணமகன் மணமகளுடன் மேற்கூறியபடி விரிக்கப்பட்ட தோலில் உட்காரவேண்டும். உட்கார்ந்ததும் பிள்ளைசாகக்கொடுக்காத ஒரு ஸ்திரீயின் ஆண்குழந்தையை மணப்பெண்ணின்மடியில் உட்காரவைத்து மந்திரஞ்சொல்லி அக்குழந்தைக்குப் பழங்களைக் கொடுத்து ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் உதிக்கும்வரை மணமகன் மௌனமாயிருக்கவேண்டும். நக்ஷத்திரங்கள் உதித்தபின்னர் மணப்பெண்ணைக் கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாகக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்த் துருவநக்ஷத்திரத்தையும் அருந்ததிநக்ஷத்திரத்தையும் காண்பிக்கவேண்டும்.

கா:—இந்த முறையினால் மணமகன் தனக்கு மணமகளிடத்து அக்கினியினருளால் நல்ல சந்தானமுண்டாகி வம்சம் தழைத்திருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதாகத் தெரிகிறது. துருவநக்ஷத்திரம் அருந்ததிநக்ஷத்திரம் இவைகளைக் காண்பிப்பதற்குக் காரணம் அறியக்கூடவில்லை.

ச:— முன்பொருகாலத்தில் கச்யபர் வஸிஷ்டர் முதலான ஏழு மஹரிஷிகள் இருந்தார்கள் என்றும், அவர்களுக்குக் கிருத்திகையென்று பெயருள்ள ஏழுமனைவியர் உண்டு என்றும், அவர்களில் அருந்ததி என்பவள் பதிவிரதைகளின்நிலையில்நின்றுவழுவாதவளாக இருந்தாளென்றும், மற்றவர்கள் கற்புநிலையிலிருந்து வழுவியதால் விலக்கப்பட்டார்களென்றும் பௌராணிகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதையனுசரித்து நக்ஷத்திரங்களைக்காண்பிக்கும்பொழுது சொல்லப்படுகிற மந்திரங்களின்பொருளை ஆராயுங்கால், மணமகள் அருந்ததி போலவும், தான் வசிட்டன்போலவும் ஆகவேண்டுமென்று மணமகன் பிரார்த்திப்பதாகவிளங்குகிறது.

கா:—தோழீ! நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் இவ்வுலகத்திற் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்கு ஜென்மாந்தரங்களில் ஏற்படுகிற உருண்டை வடிவமான புண்ணியலோகங்களாயிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே. அப்படியிருக்க, அவைகளுக்கு ஆண்பால் பெண்பால் என்ற பகுப்பும் கற்புநிலைமுதலிய குணங்களும் உண்டென்று எப்படி நம்பலாம்?

ச:— அந்தந்த உலகங்களுக்குரிய தேவதைகளின் சொரூபங்களையும் குணங்களையுந்தான் மந்திரம் சொல்லுகிறதென்று அறியவேண்டும்.

கா:—பிருஹஸ்பதிநக்ஷத்திரத்திற்குச்சமீபத்திலுள்ள மற்றொரு நக்ஷத்திரம் ஒரு சமயம் சந்திரமண்டலத்தில் வீழ்ந்தது. அதனால், புதனென்கிற வேறொரு நக்ஷத்திர உலகம் உண்டாயிற்று என்ற இந்த விருத்தாந்தத்தையே ஆச்ரயமாகவைத்துத் தாராசசாங்கம் என்கிற கதையை உண்டுபண்ணிப் பௌராணிகர்கள் வர்ணிக்கிறார்கள். அந்தக் கதையை நாம் யதார்த்தமாக நம்பக்கூடாதென்று ககோள சாஸ்திரம் அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ச:— பதினாறாயிரம் கோபஸ்திரீகளை மணம்புரிந்து பகவான் வாசுதேவன் ஒவ்வொருவீட்டிலும் ஏககாலத்தில் தனித்தனியிருந்ததாக நாரதர் கண்டிருக்கிறார். கோபிகைகள் விஷயத்திலும் இவ்விதமே. இக்கதைகளின் உட்கருத்தை ஆராயுங்கால் வீடு முதலிய எல்லாவற்றையும் துறந்து, பரமாத்மாவையே இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிற ஜீவர்கள், சுத்த ஸத்வமானலோகத்தில் ஒரேகாலத்திற் பரமாத்மாவையடைந்து பணிவிடைசெய்து நித்யமான பேராநந்தத்தையடைகிறார்கள் என்கிற வேதாந்தத்தினுட்கருத்து இவ்விதக் கதைகள்மூலமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று விவேகிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதுபோலவே நக்ஷத்திரங்களின் விஷயங்களிலு மிருக்கலாம்.

கா:—அம்மா! அத்யாத்மஸ்வரூபங்களை நிரூபணஞ்செய்வதற்காக இவ்விதக்கதைகளை ஏன் சொல்லவேண்டும்? இவற்றால், ஆராய்ச்சியில்லா தசாதாரணஜனங்கள் கிருஷ்ணன் கோபஸ்திரீகளைத்தழுவினானென்றும், கள்ளனென்றும், இடையனென்றும், பூஜைசெய்ய அருகனல்லவென்றும், தப்பான அபிப்பிராயங்கொண்டு ‘எல்லாங் கிருஷ்ணார்ப்பணம்’ என்று இடைவிடாது தியானஞ்செய்துவருகிற நம்முடைய மதக்கோட்பாட்டைத் தூஷணம் செய்யவும் கிளம்புகிறார்களே.

ச;— ‘எல்லாம் கிருஷ்ணார்ப்பணம்’ என்கிறவாக்கியத்திலேயே துர்ப்புத்திகள் கூறுகிற தூஷணங்களுக்கு நல்ல சமாதானம் விளங்குகிறதே. இது ஒரு பெரியவிஷயம். இதைப்பற்றி வேறொருசமயத்திற் பேசுவோம்.

(தொடரும்)

வித்யாநிதி. ர. கிருஷ்ணமாசாரியர் **M. A.**

———— மதுரை.

குறிப்பு:—இப்பகுதியில் இடமின்மையால், புத்தகமதிப்புரை வெளியிடப்படவில்லை. அடுத்த பகுதியில் வெளிவரும்.

பத்திராதிபர்,

உ

1921-ஆம் ஆகஸ்டுமீ 16உ (துர்மதிஆம் ஆவணிமீ 1உ) காலை 11-மணிக்குக்கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரிய நிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் B. இராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதி மன்னரவர்கள்—அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பிராய ஐயரவர்கள், B.A.,
3. ,, M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள், B.A., B.L.,
4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், B.A., B.L., M. L. C.,
5. ,, வித்துவான் R. இராகவையங்காரவர்கள்,

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

I. 1921-ஆம் ஜூலைமாத வரவுசெலவு கணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராக வேண்டுமெனக் கோரிய அடியிற் குறித்துள்ளவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

(1) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. ராமையா முதலியாரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், போர்டு ஹைஸ்கூல், திருத்துறைப்பூண்டி.

(2) ,, பண்டித R. திம்மப்பையர் அவர்கள், உதவித் தமிழ்ப்பண்டிதர், சேலம்காலேஜ், சேலம்.

III. சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்களைச் சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கற்ப மஹோத்ஸவத்தன்று ஸ்ரீவானமாமலை ராமானுஜஜீயர்ஸ்வாமி அவர்கள் ஸந்நிதானத்தில் இனாமாக ஸமர்ப்பித்ததை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

IV. சங்கப்பரீக்ஷையிற் றேர்ச்சிபெற்ற மாணவர் ஒருவரின் அம் சங்களைக்குறித்தனுப்பவேண்டுமென்று சேலம்காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ T. S. நடராஜையரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி Speial case ஆகக் குறித்தனுப்பும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. சங்கக்கட்டிடத்தின் நடுக்கூடத்தை லாந்தவும் மேல்மாடியில் தாழ்வாரம் இறக்கவும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள (Estimate) மதிப்புத்திட்டத்தை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர்P.சுப்பிராய ஐயரவர்கள் பார்வையிட்டு அபிப்பிராயம் கொடுத்ததன்மேல் அங்கீகரிக்கவேணுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VI. 1921–22-ம் ஆண்டிற்குத் தயாரித்துள்ள வரவுசெலவு மதிப்புத்திட்டம் (Budget) அங்கீகரித்தல் தள்ளிவைக்கலாயிற்று.

VII. சங்கத்தின் வருஷோத்ஸவகாலத்தில் வாசிப்பதற்காகத் தயாரிக்கலான சென்றஆண்டின் அறிக்கைப்பத்திரம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,
அக்கிராசனாதிபதி.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

மதுரை.
16—8—21.